

Eduskunnan työelämä- ja tasa-arvovaliokunta

Asia: HE 35/2018 vp hallituksen esitys eduskunnalle laiksi alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Viite: Työelämä- ja tasa-arvovaliokunnan kirjallisen lausunnon pyyntö 17.5.2018

Svenska Finlands folkting kiittää työelämä- ja tasa-arvovaliokuntaa mahdollisuudesta antaa lausunto hallituksen esityksestä. Lakisääteisen tehtävänsä mukaisesti Folktinget ottaa kantaa kielellisiä oikeuksia koskeviin kysymyksiin koskien lakiehdotuksia.

Taustaa

Esityksen mukaan maakunnalliset kasvupalvelut järjestetään niistä tehtävistä, jotka siirretään elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksilta sekä työ- ja elinkeinotoimistoilta. Sen lisäksi maakuntaliittojen aluekehitystehtävät siirretään maakunnille. Aluekehityksellä ja kasvupalveluilla on siis yhteys moniin maakunnan toiminta-alueisiin.

18 maakunnasta viisi on kaksikielisiä: Keski-Pohjanmaa, Pohjanmaa, Varsinais-Suomi, Uusimaa ja Kymenlaakso. Pohjanmaalla enemmistön kieli on ruotsi, kun taas muissa maakunnissa enemmistökielenä on suomi.

Esitykseen sisältyy myös laki kasvupalvelujen järjestämisestä Uudenmaan maakunnassa. Esityksen mukaan pääkaupunkiseudun kunnat voivat sopia yhteistyöstä Uudenmaan kasvupalveluja järjestävän kuntayhtymän puitteissa. Folktingetin maakunnista esittämät kannanotot koskevat kattavasti myös tätä kuntayhtymää.

Kielelliset oikeudet

Esityksen suhdetta perustuslakiin käsittelevässä luvussa 4 todetaan, että hallituksen esitys tulisi arvioida muun muassa perustuslain demokratiaa ja kieltä koskevien säännösten perusteella. Samaan lukuun sisältyy lyhyt kappale, ”Oikeus omaan kieleen ja kulttuuriin”, jossa viitataan perustuslain 17 ja 122 §:iin.

Folktinget toteaa aluksi, että 17 §:n säännökset edellyttävät, että kieliä ei käsitellä yhdenvertaisesti vain muodollisesti, vaan että myös *tosiasiallinen yhdenvertaisuus* suomenkielisten ja ruotsinkielisten välillä tulee taata muun muassa yhteiskunnallisia palveluja järjestettäessä.

Folktinget katsoo lisäksi, että kappaletta oikeudesta omaan kieleen ja kulttuuriin tulee täydentää vielä perustuslain säännöksillä: 6 §:n 2 momentin mukaan ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan kielen tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella. Oikeusturvan ja hyvän hallinnon ehtona 21 §:ssä on, että viranomaisen varmistaa kielelliset perusoikeudet riippumatta siitä, onko henkilön kieli suomi vai ruotsi. 22 §:n mukaisella julkisen vallan velvollisuudella varmistaa perusoikeuksista huolehtiminen on keskeinen merkitys esitykselle.

Folktinget viittaa siihen, että kyseiset perustuslain säännökset tulee sisällyttää oikeutta omaan kieleen ja kulttuuriin käsittelevään kappaleeseen.

Demokraattiset oikeudet

Luku 4 sisältää kappaleen kansanvaltaisuuden toteutumisesta maakunnassa ja Uudenmaan kasvupalvelut järjestävässä kuntayhtymässä. Luvussa viitataan kansanvaltaisuusperiaatteeseen perustuslain 2 §:n mukaisesti ja siihen, että julkisen vallan tehtävänä on 14 § 4 momentin mukaan edistää yksilön mahdollisuuksia osallistua yhteiskunnalliseen toimintaan ja vaikuttaa häntä itseään koskevaan päätöksentekoon.

Lisäksi esityksessä mainitaan, että asukkaiden osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuudet varmistetaan hallituksen esityksessä maakuntien perustamisesta ja sosiaali- ja terveydenhuollon uudistamisesta (HE 15/2017 vp). Myös pääkaupunkiseudun kuntien perustaman kuntayhtymän tulee järjestää kaikkien Uudenmaan kuntien asukkaille maakuntalain mukainen osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuus.

Folktinget painottaa tästä poiketen, että ruotsinkielisten asukkaiden mahdollisuudet harjoittaa demokraattisia oikeuksiaan tulevat huononemaan niissä kaksikielisissä maakunnissa, joissa he ovat vähemmistön asemassa. Ruotsinkielisten asukkaiden osuus kaksikielisissä maakunnissa Pohjanmaata lukuunottamatta on pieni. Tämä johtaa siihen, että heillä on vähentyneet mahdollisuudet osallistua päätöksentekoon muun muassa heitä itseään koskevissa asioissa. Folktinget toteaa, että sellaista demokraattisten oikeuksien heikentämistä ei voida hyväksyä.

Folktinget viittaa lisäksi siihen, että ehdotetun maakuntalain 27 §:ään kuuluva kaksikielisten maakuntien kielivähemmistön vaikuttamistoimielin ei kompensoi tätä demokratiavajetta. Eduskunnan perustuslakivaliokunta on todennut, että vaikuttamistoimielimen asema neuvoa-antavana elimenä on selkeästi riittämätön eikä ole omiaan korvaamaan ruotsinkielisten asukkaiden heikentyneitä osallistumismahdollisuuksia. Perustuslakivaliokunnan mukaan vaikuttamistoimielimen asemaa tulisi vahvistaa niin, että siitä tulisi lautakunnan kaltainen toimielin (PeVL 26/2017 vp). Viittaamme myös työelämä- ja tasa-arvovaliokunnan lausuntoon TyVL 47/2018 vp, jossa valiokunta katsoo, että kielivähemmistön lautakunta turvaisi ehdotettua vaikuttamistoimielintä paremmin kielivähemmistön oikeuksia. (Jälkimmäistä lausuntoa ei ollut saatavana ruotsin kielellä eduskunnan verkkosivulla).

Folktinget pitää ilmeisenä, että lakiehdotus vaikuttamistoimielimen asemasta tulee lisäksi johtamaan siihen, että toimielimen toimivalta ja tehtävät vaihtelevat kaksikielisissä maakunnissa. Tämä johtaa siihen, että ruotsinkielisten asukkaiden oikeuksista huolehtiminen vaihtelee maakuntien välillä, eikä tätä voida hyväksyä.

Folktinget painottaa, että kaksikielisten maakuntien ja Uudellamaalla kasvupalveluja järjestämään tarkoitetun kuntayhtymän pitää voida varmistua siitä, että ruotsinkielisten asukkaiden demokraattisista oikeuksista huolehditaan perustuslain mukaisesti. Folktinget pyytää siksi valiokuntaa toistamaan kannanottonsa liittyen kielivähemmistön lautakuntaan lausunnossaan koskien HE 35/2018 vp.

Lakiehdotus alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista

3 § Palvelujen kieli

Ehdotetussa pykälässä viitataan kielilakiin (423/2003). Yksityiskohtaisten perustelujen mukaan maakunnan olisi järjestettävä palvelut siten, että jokaisella olisi oikeus käyttää sekä suomea että ruotsia. Perusteluissa määritellään, että kielellisiä oikeuksia koskevassa sääntelyssä on kysymys laissa turvasta minimitasosta.

Folktinget katsoo, että yksityiskohtaisten perustelujen 3 §:ssä on perustuslain 17 §:n 2 momentin nojalla perusteltua selkeyttää kaksikielisten maakuntien velvoitetta huolehtia suomen- ja ruotsinkielisten asukkaiden yhteiskunnallisista tarpeista *yhtäläisin perustein*.

Folktinget katsoo lisäksi, että pykälän yksityiskohtaisia perusteluja tulisi täydentää kirjauksella, jonka mukaan jokaisella on oikeus käyttää suomea tai ruotsia *oman valintansa mukaan*. Tämä vastaa kielilain 10 §:ään liittyviä yksityiskohtaisia perusteluja. Tällä on suora yhteys niihin säännöksiin, joiden mukaan kaksikielisen viranomaisen tulee oma-aloitteisesti pitää huolta siitä, että yksilön kielelliset oikeudet toteutuvat käytännössä (23 §:n 1 momentti), ja ottaessaan yhteyttä yksittäisiin henkilöihin kaksikielisen viranomaisen tulee käyttää heidän kieltään, jos se on viranomaisen tiedossa tai jos viranomainen voi saada sen selville ilman kohtuutonta vaivaa (23 §:n 3 momentti).

Lisäksi Folktinget viittaa viranomaisten oikeuteen antaa parempaa kielellistä palvelua kuin laki edellyttää (kielilain 2 §:n 3 momentti) ja katsoo, että tämä positiivinen suhtautumistapa on perusteltua nostaa esille myös pykälän yksityiskohtaisissa perusteluissa.

Folktinget pyytää valiokuntaa huomioimaan nämä kannanotot lausunnossaan.

19 § Työllisyyden edistäminen

Esityksen 19 §:n 1 momentin yksityiskohtaisten perustelujen mukaan maakunnan tulisi erityisesti huolehtia siitä, että maakunnallisilla kasvupalveluilla tuetaan heikossa työmarkkina-asemassa olevien työllistymistä.

Folktinget viittaa lukuun 4.3.4 vaikutuksista eri väestöryhmiin, jossa selvitetään esityksen seurauksia heikossa työmarkkina-asemassa

oleville henkilöille. Siinä mainitaan, että haasteeksi voi muodostua maakuntien vaihteleva kyky järjestää ja varmistaa eri asiakasryhmille heidän tarvitsemansa palvelut.

Folktinget katsoo, että maakunnille ja kunnille pitää antaa lailla mahdollisuus järjestää kasvupalvelut joustavasti sille kohderyhmälle, joka on heikossa työmarkkina-asemassa paikallisista ja alueellisista tarpeista lähtien siten, että asukkaiden kielellisistä oikeuksista huolehditaan yhtäläisin perustein. Folktinget pyytää valiokuntaa ottamaan tämän huomioon lausunnossaan.

20 § Kasvupalvelujen valtakunnalliset tavoitteet

Lakiehdotuksen 1 momentin ensimmäisen kohdan mukaan valtioneuvosto voi tarpeen tullen määritellä valtakunnalliset tavoitteet maakunnan järjestämisvastuulla oleville kasvupalveluille. Tavoitteet voidaan asettaa palvelujen yhteensovittamisen, yhdenvertaisen saatavuuden, valinnanvapauden ja kielellisten oikeuksien turvaamiseksi.

Luvussa 4.3.2 vaikutuksista kasvupalvelujen laatuun ja vaikuttavuuteen säädetään, että maakunnat määrittelevät jatkossa hyvin pitkälti ne periaatteet, joilla kasvupalveluja alueella tuotetaan. Tämä voi vaikuttaa eri maakuntien asiakkaiden yhdenvertaisuuteen sen suhteen, mitä ja minkälaisia palveluja heillä on käytettävissään. Palvelun laatu voi myös vaihdella merkittävästi eri maakunnissa. Esityksen mukaan on kuitenkin todennäköistä, että tätä vaikutusta lieventää valtioneuvoston mahdollisuus asettaa kasvupalvelujen valtakunnalliset tavoitteet.

Folktinget painottaa, että on varsin huolestuttavaa, jos lakiehdotus saa tällaisia hallituksen esityksessä mainittuja seurauksia. Lakien itsestään selvänä tavoitteena on oltava asukkaiden perusoikeuksien, yksittäisten henkilöiden palveluissa kokeman yhdenvertaisuuden sekä kielellisten oikeuksien turvaaminen.

Folktinget ehdottaa tämän vuoksi, että 20 §:ää kasvupalvelujen valtakunnallisista tavoitteista muutetaan niin, että nämä tavoitteet tulevat ehdotetuilla laeilla velvoittaviksi maakunnille. Folktinget pyytää valiokuntaa kirjaamaan tämän lausuntoonsa.

Kielelliset vaikutukset

Lukuun 4.3.5 sisältyvän arvion mukaan esityksellä ei ole merkittäviä kielellisiä vaikutuksia. Esityksestä ei käy ilmi, onko valmistelussa arvioitu kielellisiä vaikutuksia eikä itse kannanottoa myöskään perustella tarkemmin. Muutoin luku käsittelee kielellisiä oikeuksia tiukan oikeudellisesta näkökulmasta.

Folktinget kyseenalaistaa vahvasti tämän arvioinnin. Kaksikielisten maakuntien on huolehdittava siitä, että suomen- ja ruotsinkielisten kielelliset oikeudet turvataan yhtäläisin perustein. Tämä kattaa myös Uudellamaalla kasvupalveluja järjestävän kaksikielisen kuntayhtymän. Lakiehdotusten vaikutukset perustuslain mukaisiin kielellisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin on siksi erittäin tärkeä arvioida esityksessä.

Perustuslakivaliokunta on ottanut kantaa kielellisten vaikutusten arvioinnin tarpeeseen hallinnollisia uudistuksia valmisteltaessa. Perustuslakivaliokunnan mukaan kielellisten vaikutusten kattava arvio on pakko tehdä erityisesti sen vuoksi, että hallinnolliset muutokset vaikuttavat kieliryhmien tosiasiallisiin mahdollisuuksiin saada palvelua omalla kielellään (PeVM 1/2010 vp). Oikeusministeriö on antanut ohjeen kielellisten vaikutusten ennakoarviointiin lainsäädännön muutosten valmistelussa (46/2016).

Kielibarometri 2004–2016 -tutkimusraportissa kaksikielisten kuntien ruotsin- ja suomenkielinen vähemmistö on arvioinut kielellistä palvelua valtion viranomaisissa. Ruotsinkielinen vähemmistö on antanut nykyiselle elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten ruotsinkieliselle palvelulle kouluarvosanaksi 7,08, kun taas suomenkielinen vähemmistö on antanut kielipalvelulle arvosanaksi 8,88 (oikeusministeriön julkaisu 52/2016).

Folktinget toteaa, että hallituksen esityksestä puuttuu kielellisten vaikutusten arviointi, mikä ei ole hyväksyttävää. Koska Kielibarometrin tutkimustuloksilla on merkitystä maakunnan kasvupalvelujen valmistelun kannalta, muun muassa eroavaisuudet kieliryhmien tekemässä kielipalvelun arvioinnissa olisi pitänyt analysoida kielellisten vaikutusten arvioinnin muodossa.

Yhtiöittäminen ja palveluntuottajan valinta

Maakunnan järjestämisvastuu kattaa 18 §:n mukaan muun muassa velvollisuuden valita palveluntuottajat. Maakunnan tulee lisäksi varmistaa, että asiakkaan oikeuksista, velvollisuuksista ja eduista sekä muusta tarpeellisesta opastuksesta ja neuvonnasta on saatavilla tietoa.

Yksityiskohtaisista perusteluista käy ilmi yhdenvertaisuuslain syrjinnän kiello kielen perusteella. Tämän nojalla maakunnan tulee arvioida ja edistää yhdenvertaisuutta, ja palveluntuottajan tulee toimia syrjimättömällä tavalla yhdenvertaisuutta edistäen. Sitä vastoin maakunnan ja palveluntuottajan perustuslain ja kielilainsäädännön mukaisia kielellisiä velvoitteita ei ole tuotu esiin.

Ehdotuksen 23 §:ssä säädettäisiin maakunnasta palveluntuottajana, kun se tuottaa kasvupalveluja markkinoilla kilpailutilanteessa, ja sen mukaan maakunnan tulee siirtää tehtävä osakeyhtiön, osuuskunnan, yhdistyksen tai säätiön hoidettavaksi.

Folktinget toteaa, että ehdotetuilla säännöksillä on erittäin keskeinen merkitys maakunnan velvollisuuksille huolehtia suomen- ja ruotsinkielisten asukkaiden kielellisten oikeuksien turvaamisesta yhtäläisin perustein. Folktinget viittaa tässä yhteydessä perustuslakiasiantuntija Kaarlo Tuoriin, joka on erityisesti korostanut sitä, että lakisääteisten kielellisten oikeuksien varmistamisvelvollisuuden rajaamista ei voida perustella taloudellisilla näkökohdilla (lausunto Folktingetille 13.2.2013).

Folktinget tähdentää, että on tärkeää, että maakunnat kauttaaltaan ottavat huomioon kasvupalvelujen tarpeen ruotsinkielellä sopimusprosessissa palveluntuottajien kanssa niin, että edellytykset palveluntuottamiseen ruotsiksi täytyvät. Kielellisiä

oikeuksia ja velvoitteita ei saa heikentää yhtiöittämisellä eikä palveluntuottajan valinnalla. Folktinget kehottaa valiokuntaa huomioimaan tämän lausunnossaan.

Asiakkaan valinnanvapaus

27 §:n 1 momentin mukaan asiakkaila on maakunnan kasvupalveluissa oikeus valita haluamansa palveluntuottaja maakunnan valitsemien palveluntuottajien joukosta.

Järjestämisvastuunsa (18 §) nojalla maakunnalla on myös velvollisuus turvata kasvupalvelujen saatavuus, jotta asiakkaalla on valinnanvapaus. Folktinget painottaa sen tärkeyttä, että tähän sisältyy valinnanvapaus asiakkaan kielellä, suomeksi tai ruotsiksi.

Suunniteltu monituottajamalli on helpoin toteuttaa tiheään asutuilla seuduilla kuten kaupunkialueilla. Merkittävä osa Suomen väestöstä asuu kuitenkin maaseudulla, ja samoin myös saaristossa on monella suunnalla pysyvää asutusta. Ruotsinkielinen väestö asuu hajallaan myös isommissa taajamissa. Maan ruotsinkielisen väestön merkittävän osan kannalta on siksi olemassa selkeä riski, että valinnanvapauden tavoitetta ei saavuteta.

Perustuslakivaliokunta toteaa lausunnossaan PeVL 26/2017 vp, että ruotsin- ja kaksikielisen koulutetun henkilöstön saatavuus on maakunta- ja sote-esityksen perustelujen mukaan avaintekijä kielellisten oikeuksien toteutumiselle.

Folktinget katsoo olevan perusteltua, että 18 §:ää maakunnan järjestämisvastuusta täydennetään lisäyksellä, että kaksikielisellä maakunnalla on palveluntuottajien valinnassa velvollisuus turvata todellisen valinnanvapauden luominen koskien kasvupalveluja sekä suomeksi että ruotsiksi. Folktinget pyytää valiokuntaa kirjaamaan tämän kannanoton lausuntoonsa.

Kotoutumisen edistäminen

Kappaleessa 2.1.7 käsitellään maahanmuuttoa ja kotoutumisen edistämistä koskevia kysymyksiä. Kotoutumisen edistämistä koskevan lain 8 §:n mukaisesti maahanmuuttajalle on annettava asianmukaista ohjausta ja neuvontaa.

Folktinget alleviivaa sen tärkeyttä, että maahanmuuttaja saa tietoa mahdollisuudesta kotoutumiseen suomen- ja ruotsinkielellä aikaisessa vaiheessa. Jo yksilöllistä kotoutumissuunnitelmaa luotaessa maahanmuuttajan pitää saada osakseen tietoa siitä, että kotoutuminen on mahdollista sekä suomeksi että ruotsiksi.

Kotoutumissuunnitelmassa tulisi nykyistä laajemmin huomioida myös maahanmuuttajan toiveet ja aikaisemmat kokemukset. Folktinget on saanut tietoja tapauksista, joissa maahanmuuttaja on aloittanut kotoutumisprosessinsa Ruotsissa, mutta siitä huolimatta hänelle on tarjottu Suomessa kotoutumista suomeksi.

Kotoutumissuunnitelmassa pitää painottaa enemmän sitä, että maahanmuuttaja voi tulla osalliseksi sosiaalista yhteyttä. On tärkeää voida tarjota maahanmuuttajalle työpaikka, mutta se ei kuitenkaan riitä siihen, että kyseinen henkilö voisi kotoutua täysin uuteen yhteiskuntaan.

Kappaleessa 2.1.8 keskustellaan kotoutumiskoulutuksesta ja todetaan, että kotoutumiskoulutus on tärkeä osa kotoutumista edistäviä palveluja.

Folktinget tähdentää, että nykyisen lainsäädännön mukaan kotoutumiskoulutusta pitää tarjota sekä suomeksi että ruotsiksi, mikä tulisi huomioida jo suunnitteluvaiheessa. Tämä koskee luonnollisesti myös naisia, jotka edelleen osallistuvat kotoutumiskoulutukseen miehiä vähemmän. Onnistunut kotoutumisprosessi käsittää koko perheen. Naisille pitää siksi tarjota tosiasiallinen mahdollisuus osallistua kotoutumiskoulutukseen, mikä edellyttää, että etäisyys opiskelupaikalle on suhteellisen lyhyt ja että tarvittaessa on mahdollisuus saada apua lastenhoidossa.

Tiedonkulkua maahanmuuttajille tarjottavista taloudellisista mahdollisuuksista pitää niin ikään parantaa. Folktinget nostaa esiin tapauksen, jossa eräs nainen ei saattanut opintojaan loppuun ja hänen kotoutumismahdollisuutensa vaikeutuivat huomattavasti puutteellisen ruotsinkielisen tiedonkulun takia. Selvänä syynä tähän osoittautui olevan väärinymmärrys kyseisen naisen saamasta taloudellisesta tuesta opintoihin, sillä se ei kattanut aikaa, jolloin hän oli kotona vastasyntyneen lapsensa kanssa.

Folktinget pyytää valiokuntaa huomioimaan ruotsinkielistä kotoutumista koskevat kannanotot lausunnossaan.

Digitalisaatio

Yhteiskunnallisia vaikutuksia käsittelevän luvun 4.3 mukaan kasvupalvelut ovat suurimmalta osin digitaalisia palveluja. Digitalisaatiolla voi olla eriarvoistumista lisääviä vaikutuksia, sillä kansalaisten sähköisten palvelujen käyttötaidot vaihtelevat.

Folktinget toteaa, että digitalisaatiolla tulee edelleen olemaan hyvin suuri merkitys yksityishenkilöiden ja kasvupalveluja tarjoavien palveluntuottajien välisessä viestinnässä. Mitä digitaalisiin palveluihin tulee, on selvää, että kielelliset oikeudet pitää varmistaa lainsäädännön nojalla perinteisiä viranomaispalveluja vastaavalla tavalla.

Suomen ja ruotsin kielen asema yhdenvertaisina kansalliskielinä edellyttää, että kieliä kohdellaan samalla tavoin digitaalisia palveluja kehitettäessä. Kaksikielisyys tulee huomioida jo suunnitteluprosessin alussa niin, että oikeus omaan kieleen varmistetaan järjestelmäratkaisuissa. On myös tärkeää, että digitaalisissa palveluissa käytetään selkeää ja helposti ymmärrettävää kieltä. Digitaaliset palvelut tulee suunnitella ajallisesti niin, että ne voidaan ottaa käyttöön yhtä aikaa suomeksi ja ruotsiksi, mikä myös käsittää palvelujen päivittämisen. Kaikkien olennaisten palvelutietojen tulee myös olla molemmilla kielillä.

On myös olemassa tutkimustietoa, joka valaisee kielten käyttämistä viranomaisten verkkopalveluissa. Kielibarometri 2004–2016 sisältää tietoa siitä, miten tyytyväisiä kaksikielisten kuntien kielivähemmistöt ovat sähköisiin palveluihin. Valtion verkkopalvelujen osalta ainoastaan viisi prosenttia ruotsinkielisistä vastaajista arvioi näiden palvelujen toimivan kiitettävästi ruotsiksi vastaavan tuloksen ollessa 26 prosenttia suomenkielisten vastaajien keskuudessa. Lisäksi jopa 29 prosenttia ruotsinkielisistä vastaajista katsoi, että valtion verkkopalvelut toimivat auttavasti tai huonosti, kun vastaavasti kuusi prosenttia suomenkielististä vastaajista on samaa mieltä.

Kielibarometrin mukaan tietoyhteiskunnan kehitys voi lisätä eriarvoisuutta suomen- ja ruotsinkielisten välillä, jos palveluja digitalisoidaan suomeksi ja ruotsiksi eri laajuudessa (oikeusministeriön julkaisu 52/2016).

Folktinget korostaa vielä, että myös jatkossa tulee olemaan henkilöitä, joilla ei ole digitaalisia taitoja, tai joilla muutoin ei ole mahdollisuutta käyttää digitaalisia palveluja. Tämän johdosta on tärkeää, että yksityishenkilöt voivat viestiä palveluntuottajien kanssa suomeksi tai ruotsiksi oman valintansa mukaisesti puhelimitse ja henkilökohtaisilla käynneillä, ja että palveluntuottaja tarjoaa molemmilla kielillä lomakkeita, jotka voidaan lähettää vastaanottajalle postitse tai vastaavalla tavalla.

Koska kasvupalvelut suurimmaksi osaksi tulevat muodostumaan digitaalisista palveluista, on todennäköistä, että palveluntuottaja edellyttää viestinnän tapahtuvan ensisijaisesti näiden palvelujen kautta. Yksityishenkilöitä ei kuitenkaan saa asettaa eri asemaan digitalisaation vuoksi, koska se on ristiriidassa perustuslain 6 §:n 2 momentin yhdenvertaisuussäännösten kanssa.

Folktinget pyytää valiokuntaa kiinnittämään erityistä huomiota siihen, että kielelliset oikeudet pitää taata digitaalisissa palveluissa ja siihen, että digitaalisille palveluille pitää olla yhdenvertaisia vaihtoehtoja suomeksi ja ruotsiksi myös tulevaisuudessa.

Helsingissä 24. toukokuuta 2018

SVENSKA FINLANDS FOLKTING

Markus Österlund
Folktingetin pääsihteeri

Kristina Beijar
Hallintoasioiden asiantuntija